

LECTORI BENEVOLO.

TCommune esset omnibus
commodum, quibus com-
munis amor est pulcherrimæ
Philosophiæ, operæ pretium
me facturum existimavi, si quidem & cui-
que facile parabilem, & eorum etiam, qui
latinis duntaxat instituti sunt literis, usi-
bus accommodatum redderem librum, qui,
quam exponit Philosophiæ Newtonianæ
præstantiam, discentium scilicet excitan-
do ardori aptissimam, non sterili com-
mendat elogio, sed ita evincit perspicue,
ut dum eam cum aliorum inventis conten-

❀ ❀ ❀

dit, non suo, sed lectorum suorum cal-
culo omnibus præponere videatur. At quo-
niam tum maxime placet veritas, cum ejus
firmitatem in ipsis quodammodo assaultibus
adversariorum perspicimus, non conten-
tus simplici expositione Mac-Laurinus no-
ster, illud agit potissimum, ut quæ opponi
solent huic Philosophiæ, refellat manife-
stissime, & quæ in controversiam vocantur,
vehementer confirmet; quod utrumque,
dum singulari præstat dexteritate, ita si-
mul incredibili quadam in tam abstrusis co-
piosisque rebus & explanandis facilitate, &
disponendis prudentia Magistri mentem
exequitur, ut in eo non pars, sed totus
adeo Newtonus vivere, atque spirare videa-
tur. Pluribus verbis præclarissimi Mac-
Laurini laudes isthic commemorare, non
est sententia, ne aut procœmum excurrat
longius, aut minus, quam res postulat,
dixisse videamus: illud breviter adjicio,
nihil mihi in universo hoc opere fuisse an-
tiquius, quam ut certioris Philosophiæ
studiosorum animi ad ipsius Newtoni ope-
rum lectionem præpararentur, a qua po-
tius

tius avertuntur, si aliorum libros minus accuratos pervolvant; quod si enim in his quædam a Newtono multum diversa lectoribus non probentur, quid pronius, quam ut errore decepti, cum eadem placuisse Newtono arbitrentur, minoris illum incipiant facere?

Habes igitur exposita jam fere ea, quæ me, ut præsentem Mac-Laurini librum e Gallico in Latinum converterem, potissimum hortabantur. Ipsa porro interpretatio ita est adornata, ut verba lectori non anumeret, sed tanquam appendat, ac si non elegantiam, at mentem Auctoris, qua licet, exprimat. Nulla nos religio vetuit, adhibere usitata Philosophis, Mathematicisque vocabula, quæ qui rejicienda putat, næ ille sibi necessitatem imponet, alia puriora & æque simplicia adferendi, quæ Tullius, si ætate ejus hæc omnia inventa fuissent, ipse sibi effingere debuisset, vel longa verborum circuitione lectorum animos fatigandi.

Cum vero interpretis, non censoris,
munus gereremus, haud integrum fuit omit-
tere paucula quædam, acerbius fortassis
in eos dicta, qui in explicando mundi sy-
stamate aliam sibi ineundam esse viam ar-
bitrantur. Eodem quoque modo vitam
eius in Latinum convertimus, non compo-
suimus, neque idcirco probamus omnes
laudis in eum derivatæ fontes. Retinui-
mus denique Laviottii annexum proxime
proœmium, ex quo lector, priusquam o-
pus ipsum aggrediatur, Auctoris consili-
um rite perspiciat.

PRÆ-